

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΠΟ ΕΝΟΠΛΟΥΣ ΦΡΟΥΡΟΥΣ ΣΕ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

I. ΓΕΝΙΚΑ

A. Ιστορικό

Η πειρατεία, ως διεθνές έγκλημα με τη σύγχρονη μορφή του, έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις τα τελευταία χρόνια σε κάποιες θαλάσσιες περιοχές του πλανήτη όπου εμφανίζεται αυξημένη διέλευση εμπορικών πλοίων και ταυτοχρόνως έλλειψη αποτελεσματικών προληπτικών και κατασταλτικών δράσεων από πλευράς των κατά περίπτωση παράκτιων Κρατών.

Από το έτος 2007 και ιδιαίτερα μετά το δεύτερο εξάμηνο του έτους 2008, το φαινόμενο της θαλάσσιας πειρατείας έλαβε ανησυχητικές διαστάσεις στη θαλάσσια περιοχή ανοικτά του Κόλπου του Άντεν (Κέρας της Αφρικής). Αποτέλεσμα του τρόπου δράσης των πειρατών αποτελεί η διεύρυνση της περιοχής των επιθέσεων, οι οποίες σύμφωνα με πραγματικά γεγονότα καλύπτουν πλέον σχεδόν όλη τη γεωγραφική περιοχή του βόρειου και του κεντρικού Ινδικού Ωκεανού.

Κατά το έτος 2010 οι πειρατικές επιθέσεις εναντίον πλοίων κάθε σημαίας στην εν λόγω θαλάσσια περιοχή ανήλθαν σε 210, ενώ το συνολικό κέρδος για τους 1500 περίπου πειρατές που δρουν στην περιοχή υπολογίζεται, κατά μέσο όρο, σε 150 εκατομμύρια δολάρια Η.Π.Α.

Το «ανθρώπινο» κόστος της πειρατείας, το έτος 2010 ήταν 4185 ναυτικοί που υπέστησαν ένοπλη επίθεση, 1090 κρατήθηκαν αιχμάλωτοι και 516 χρησιμοποιήθηκαν ως ανθρώπινες ασπίδες.

Όσον αφορά τα πλοία υπό ελληνική σημαία, από το 2008 μέχρι σήμερα, σε συνολικά 15 επιθέσεις, μόνο 2 είχαν ως αποτέλεσμα την κατάληψη από τους πειρατές και στη συνέχεια την καταβολή λύτρων για την απελευθέρωσή τους, χωρίς, ευτυχώς, να υπάρξει απώλεια ανθρώπινης ζωής ή τραυματισμός Έλληνα ναυτικού ή άλλου επιβαίνοντα σε αυτά.

B. Νομικό πλαίσιο

Η ελληνική νομοθεσία αντιμετωπίζει το ζήτημα της πειρατείας και της ποινικής δίωξης των πειρατών. Ειδικότερα :

1. Στο ν.2321/1995 που κύρωσε τη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 (UNCLOS, άρθρα 101 και 110 παρ.1-στην τελευταία διάταξη προβλέπεται το δικαίωμα πολεμικών ή αντίστοιχων πλοίων οιασδήποτε χώρας για επιβίβαση σε εμπορικό πλοίο άλλου Κράτους, στο οποίο έχει εκδηλωθεί πειρατεία).

2. Στο άρθρο 215 του ν.δ. 187/1973 (Κώδικας Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου), προβλέπεται η ποινική δίωξη κατά των πειρατών.
3. Στα άρθρα 7 και 8 του Ποινικού Κώδικα, ορίζεται η παγκόσμια δικαιοδοσία των Ελληνικών Ποινικών Δικαστηρίων για τέλεση, μεταξύ άλλων και του εγκλήματος της πειρατείας.
4. Στο άρθρο 2 του ν. 3922/2011 (σύσταση Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής), ορίζεται ως αρμοδιότητα του Σώματος η αντιμετώπιση της πειρατείας στο χώρο ευθύνης του.

Όσον αφορά το θέμα της επιβίβασης ενόπλων τμημάτων στα υπό ελληνική σημαία εμπορικά πλοία για την παροχή προστασίας, δεν υπάρχει μέχρι σήμερα σχετική νομοθεσία. Επίσης, αναφορικά με την ύπαρξη όπλων στα πλοία και τη μεταφορά τους σε αυτά, εφαρμόζονται οι διατάξεις της εθνικής μας νομοθεσίας (ν. 2168/1993) και η κατ' εφαρμογή αυτής εκδοθείσα Υ.Α. 3312.1/01/94/20.07.1994, σύμφωνα με την οποία επιτρέπεται σε ελληνικά πλοία να φέρουν μέχρι τέσσερα (4) περίστροφα ή πιστόλια, για την προστασία του πληρώματος, τα οποία χρησιμοποιούνται κατόπιν αδείας του πλοιάρχου, σε περιπτώσεις ανάγκης και για όσο διαρκεί αυτή.

Η διεθνής κοινότητα δεν έχει θεσμοθετήσει ιδιαίτερο νομικό πλαίσιο για την κάλυψη των σύνθετων και περίπλοκων ποινικών και αστικών θεμάτων που σχετίζονται με την αντιμετώπιση της πειρατείας. Κατά συνέπεια, η δράση κατά της πειρατείας εδράζει νομικά στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS).

Σε επίπεδο τρίτων Κρατών παρουσιάζεται μια εικόνα προσαρμογής στα νέα δεδομένα προς αντιμετώπιση της κλιμάκωσης των πειρατικών επιθέσεων στον Κόλπο του Άντεν. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με δημοσιεύματα, ένας σημαντικός αριθμός χωρών (Δανία, Νορβηγία, Φινλανδία, Σουηδία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Κύπρος, Ηνωμένο Βασίλειο) έχει θεσπίσει ή δρομολογήσει τη θέσπιση νομοθεσίας για την αντιμετώπιση του φαινομένου και την επιβίβαση ενόπλων στα υπό σημαία τους πλοία.

Γ. Αντιμετώπιση

Σε διεθνές επίπεδο, τόσο ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, όσο και ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (I.M.O.), η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι Η.Π.Α. και άλλα Κράτη, έχουν αναπτύξει πλαίσιο δράσης για το σύγχρονο φαινόμενο της πειρατείας. Συγκεκριμένα, με τα ψηφίσματα 107 και 1816 παρέχεται η δυνατότητα παρέμβασης ακόμα και στα χωρικά ύδατα της Σομαλίας, για παροχή βοήθειας σε πλοίο που απειλείται ή έχει υποστεί πειρατεία ή μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια.

Σε επίπεδο IMO, έχει επισημανθεί ότι αποτελεί αρμοδιότητα και ευθύνη του κράτους της σημαίας του πλοίου να κρίνει τον κατάλληλο τρόπος για την αντιμετώπιση των περιστατικών πειρατείας και ένοπλης ληστείας και πρωτίστως παροτρύνονται οι κυβερνήσεις και οι παράγοντες της ναυτιλιακής βιομηχανίας να εφαρμόζουν τις Βέλτιστες Πρακτικές Διαχείρισης (Best Management Practices-BMPs). Ωστόσο, δεδομένης της καταγραφόμενης σημαντικής κλιμάκωσης των πειρατικών επιθέσεων και της αύξησης των περιπτώσεων που διάφορες χώρες επιτρέπουν την επιβίβαση

ενόπλων στα εμπορικά πλοία που φέρουν τη σημαία τους και διαπλέουν την περιοχή, εκπονήθηκαν και υιοθετήθηκαν οδηγίες μη υποχρεωτικού χαρακτήρα για τους πλοιοκτήτες και τις κυβερνήσεις, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα επιμέρους ζητήματα που αφορούν στην επιβίβαση ένοπλου προσωπικού φύλαξης στα πλοία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε) ανταποκρίθηκε στην ανάγκη αντιμετώπισης του σύγχρονου πειρατικού φαινομένου με τη σύσταση της ναυτικής επιχείρησης «ΑΤΑΛΑΝΤΑ», στην οποία τα Κράτη-Μέλη συμμετέχουν δια της αποστολής πολεμικών πλοίων στην περιοχή για προστασία των εμπορικών τους πλοίων αρχικά, αλλά και συνδρομή σε πλοία άλλης σημαίας. Η Ελλάδα συμμετέχει στην επιχείρηση με την περιοδική αποστολή πολεμικού πλοίου.

Η χώρα μας, ως κοινά αναγνωρισμένη ηγέτιδα ναυτιλιακή δύναμη παγκοσμίως, έχει υποστηρίξει σε πολιτικό και επιχειρησιακό επίπεδο, κάθε πρωτοβουλία των Ηνωμένων Εθνών, του IMO και της E.E. αποδεικνύοντας εμπράκτως το ενδιαφέρον της και τη σημασία που αποδίδει για μια αποτελεσματική πολιτική στο θέμα της καταπολέμησης και εξάλειψης της πειρατείας, όπου και αν αυτή εκδηλώνεται, με γνώμονα το σεβασμό πάντοτε στις αρχές της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Όσον αφορά τα ζητήματα που έχουν τεθεί στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε., του IMO και της E.E., για το θέμα της αυτοάμυνας των πληρωμάτων ή της επιβίβασης ενόπλων (ιδιωτών φρουρών ή στρατιωτικών αγημάτων) στα εμπορικά πλοία για την προστασία πλοίου και πληρώματος η Ελλάδα έχει, κατ' αρχήν, υποστηρίξει την εφαρμογή των συνιστώμενων Βέλτιστων Πρακτικών Διαχείρισης (Best Management Practices, BMP) του IMO.

II. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου λαμβάνει υπόψη την κλιμακούμενη αύξηση, σε ένταση και αριθμό, των πειρατικών επιθέσεων κυρίως στη θαλάσσια περιοχή του Κόλπου του Άντεν ενώ δεν παραβλέπεται η ανάγκη αποφυγής τυχόν διαρροών από το εθνικό νηολόγιο εξαιτίας υστέρησης της ελληνικής νομοθεσίας έναντι της αντίστοιχης νομοθεσίας ή των εφαρμοζόμενων πρακτικών εκ μέρους άλλων ναυτιλιακών κρατών, όσον αφορά την προστασία απέναντι στην πειρατεία.

Ειδικότερα, με το παρόν σχέδιο νόμου (Α' Μέρος) ρυθμίζεται η παροχή υπηρεσιών ασφάλειας από ένοπλους ιδιώτες φρουρούς σε εμπορικά πλοία υπό ελληνική σημαία. Με τον τρόπο αυτό διαμορφώνονται κανόνες δικαίου και συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο που καλύπτει θέματα συναφή με τις προϋποθέσεις, τους όρους και τη διαδικασία επιβίβασης και δράσης ενόπλων ιδιωτών σε υπό ελληνική σημαία εμπορικά πλοία προς άμυνα για την προστασία των επιβαινόντων, του πλοίου και του φορτίου αυτού από επιθέσεις που συνιστούν πειρατεία. Παράλληλα με το παρόν σχέδιο νόμου, όπως είναι αντίστοιχα αναγκαίο, ρυθμίζονται και οι προϋποθέσεις και υποχρεώσεις σύμφωνα με τις οποίες είναι δυνατή η παραμονή ή ο διάπλους εμπορικών πλοίων υπό σημαία τρίτων κρατών, που έχουν λάβει ανάλογα μέτρα και επιτρέπουν την επιβίβαση σε αυτά ενόπλων φρουρών, από την ελληνική επικράτεια.

Σαφώς, η ναυτιλία αποτελεί θύμα των απαραδέκτων σύγχρονων φαινομένων πειρατείας που, όπως προαναφέρθηκε, ήδη λαμβάνουν ανησυχητικές διαστάσεις ως προς την ένταση και τις χρησιμοποιούμενες μεθόδους, χωρίς ταυτόχρονα να μπορεί να αποτελέσει το μέσον για την αναγκαία πλήρη και οριστική εξάλειψή τους. Κατ' αναλογία, το παρόν σχέδιο νόμου δεν αποτελεί την απάντηση της Ελλάδας στα φαινόμενα αυτά αλλά, αντανακλά την καταστατική υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας για προστασία πρωτίστως των πληρωμάτων των ελληνικών εμπορικών πλοίων κατά τον διάπλου από θαλάσσιες περιοχές υψηλού πειρατικού κινδύνου. Ταυτόχρονα, η Χώρα μας θα συνεχίσει να υποστηρίζει μέσα στο πλαίσιο της συγκροτημένης διεθνούς κοινότητας τη λήψη αποφασιστικών μέτρων για ασφαλείς θάλασσες.

Επιπρόσθετα, στο Β' Μέρος του σχεδίου νόμου περιλαμβάνονται διατάξεις που αποσκοπούν στη ρύθμιση σημαντικών ζητημάτων που άπονται της εύρυθμης και αποδοτικής λειτουργίας των Σωμάτων και Υπηρεσιών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

III. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ – ΚΑΤ’ ΑΡΘΡΟ ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Στο άρθρο 1 προσδιορίζεται ο σκοπός του νόμου, που είναι η παροχή υπηρεσιών ασφαλείας από ένοπλους ιδιώτες φρουρούς για την προστασία των επιβαινόντων εμπορικού πλοίου, του ιδίου του πλοίου και του φορτίου αυτού από επιθέσεις που συνιστούν πειρατεία. Η έννοια της επίθεσης εμπεριέχει και την απειλή εκδήλωσης του γεγονότος ενώ, για τον ορισμό της έννοιας πειρατεία ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις της νομοθεσίας και ειδικότερα τα άρθρα 101 και 103 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (ν. 2321/1995 «Κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δίκαιο της Θάλασσας και της Συμφωνίας που αφορά την εφαρμογή του μέρους XI της Σύμβασης», Α' 136). Η παροχή των υπηρεσιών αυτών συνδέεται με την έκδοση άδειας από τον Αρχηγό του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, αφού σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (ν. 3922/2011) η αντιμετώπιση περιστατικών πειρατείας εντάσσεται στην αποστολή του Σώματος αυτού.

Με το άρθρο 2 ορίζεται ότι οι ένοπλοι ιδιώτες φρουροί δεν αποτελούν μέλη του πληρώματος του πλοίου, δηλαδή δεν έχουν σε αυτούς τους εργαζόμενους εφαρμογή οι διατάξεις περί ναυτικής εργασίας που διέπουν τους ναυτικούς - πληρώματα των πλοίων. Καθορίζονται γενικές προϋποθέσεις που αφορούν τους ένοπλους ιδιώτες φρουρούς προς εξασφάλιση του αποδεκτού επιπέδου για την παροχή των υπόψη ιδιαίτερων και σημαντικών, εξ’ απόψεως ανταπόκρισης σε νομικές υποχρεώσεις, υπηρεσιών στον εξειδικευμένο χώρο που αποτελεί το εμπορικό πλοίο. Η πρόβλεψη για σύναψη σύμβασης μεταξύ πλοιοκτήτη ή διαχειριστή πλοίου με εταιρεία η οποία είναι εγκαταστημένη και λειτουργεί νομίμως σε κράτος και διαθέτει αναγνωρισμένη πιστοποίηση ποιότητας (ISO) για την παροχή των υπηρεσιών αυτών (παράγραφος 1(γ)), παραπέμπει στην ανάληψη εκ μέρους του πλοιοκτήτη ή του διαχειριστή του πλοίου του κόστους παροχής των υπηρεσιών αυτών και παρέχει τη δυνατότητα όπως, μέσω της σύμβασης αυτής, καθορισθούν θέματα αστικής ευθύνης ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζει υψηλά πρότυπα υπηρεσιών και διαδικασιών. Η έκδοση της άδειας (παράγραφος 3) συνδέεται, πέραν από την αίτηση του πλοιοκτήτη ή του διαχειριστή

του πλοίου και με ανάλυση του εκτιμώμενου κινδύνου που διαμορφώνεται αφού ληφθούν υπόψη οι απόψεις του πλοίαρχου του πλοίου, προκειμένου να σταθμίζονται παράγοντες όπως κατασκευαστικά στοιχεία του πλοίου, κατηγορία του μεταφερόμενου φορτίου σε σχέση με την πιθανότητα χρήσης πυροβόλων όπλων κτλ. Επίσης, αναγνωρίζοντας τη σημασία και τη σπουδαιότητα των συνιστώμενων Πρακτικών Βέλτιστης Διαχείρισης, το περιεχόμενο αυτών ομοίως προβλέπεται να λαμβάνεται υπόψη για τη διαμόρφωση της ανάλυσης του εκτιμώμενου κινδύνου. Η πρόβλεψη για έκδοση της άδειας και στην αγγλική γλώσσα συνδέεται με την ανάγκη επίδειξης της και σε αλλοδαπές αρχές, όταν ζητηθεί από αυτές.

Με το άρθρο 3 ρυθμίζονται τα περί χρόνου ισχύος της άδειας του άρθρου 1, παράτασης, ανανέωσης και ανάκλησης αυτής.

Με το άρθρο 4 προβλέπεται η καταβολή τέλους υπέρ του ειδικού φορέα της Ελληνικής Υπηρεσίας Διερεύνησης Ναυτικών Ατυχημάτων και Συμβάντων, που συστάθηκε με το άρθρο 8 του ν.4033/2011, για την υποστήριξη του έργου του φορέα αυτού που σχετίζεται άμεσα με την εξασφάλιση της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και με τον τρόπο αυτό, ουσιαστικά το κόστος του τέλους λειτουργεί συνολικά προς όφελος της εμπορικής ναυτιλίας και όλων των εμπλεκομένων με τη δραστηριοποίησή της και ιδιαιτέρως των πλοιοκτητών και των ναυτικών.

Με το άρθρο 5 και χωρίς να παραβλέπεται ότι σκοπός του νόμου είναι η προστασία πρωτίστως των πληρωμάτων των ελληνικών εμπορικών πλοίων, ρυθμίζεται το θέμα της λύσης της σύμβασης εργασίας και παρέχεται δικαίωμα παλινόστησης με δαπάνες του πλοιοκτήτη ή του διαχειριστή του πλοίου, σε όσους ναυτικούς του πλοίου η διαμορφούμενη κατάσταση εμπνεύσει ανησυχίες. Συναφώς καθορίζεται και διαδικασία ενημέρωσης των ναυτικών αυτών προς άσκηση του δικαιώματός τους. Είναι αυτονόητο ότι οι υπό σύναψη σύμβασης ναυτολόγησης στο πλοίο ναυτικοί, θα ενημερώνονται περί της έκδοσης άδειας για παροχή υπηρεσιών και επιβίβασης στο πλοίο ενόπλων ιδιωτών φρουρών, πριν τη συνομολόγηση της σύμβασης και την αποστολή τους προς εργασία στο πλοίο.

Το άρθρο 6 καθορίζει σαφές και συγκεκριμένο πλαίσιο για την παροχή των ουσιωδών υπηρεσιών εκ μέρους των ιδιωτών ενόπλων φρουρών επί του πλοίου, με αναγνώριση στην εξουσία του πλοιάρχου ως διοικητού του πλοίου, σύμφωνα με την αντίστοιχη εσωτερική νομοθεσία. Τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό θέτουν το αναγκαίο βασικό πλαίσιο για τη χρήση των όπλων, χωρίς να παραβλέπονται οι διατάξεις της νομοθεσίας περί άμυνας και αναδεικνύουν το σκοπό του νόμου για παροχή προστασίας. Ιδιαίτερα η πρόβλεψη (παράγραφος 3) για απαγόρευση της χρήσης των όπλων και των πυρομαχικών αν δοθεί εντολή από το Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής ή αν ο πλοίαρχος δώσει προς τούτο εντολή, αντανακλά τη δυναμική του θέματος χωρίς να εξαρτά την παροχή των προβλεπόμενων από το νόμο υπηρεσιών από την προτιγούμενη ύπαρξη τέτοιων εντολών, πλην βέβαια της εντολής του πλοιάρχου. Επισημαίνεται ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό εντολή του πλοιάρχου αποτελεί αναγκαίο στοιχείο και δεν μπορεί να εκληφθεί ως δικαιολογία σε περίπτωση δράσης των ιδιωτών ενόπλων φρουρών κατά παράβαση του ισχύοντος σχετικού νομικού πλαισίου, ακόμα και όταν υφίσταται η εντολή αυτή.

Τα άρθρα 7 και 8 ρυθμίζουν υποχρεώσεις πλοιάρχου ελληνικού πλοίου και πλοίου υπό ξένη σημαία εντός της ελληνικής επικράτειας, στα οποία επιβαίνουν ένοπλοι ιδιώτες φρουροί προς παροχή των υπηρεσιών που ρυθμίζει ο νόμος, ενώ ανάλογες και οι αναγκαίες είναι οι ρυθμίσεις **του άρθρου 9** για λόγους που σχετίζονται με την έννοια της αβλαβούς διέλευσης πλοίων, την τάξη και την εθνική ασφάλεια.

Το άρθρο 10 εισάγει τις αναγκαίες ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης από υπόχρεους των επί μέρους διατάξεων του νόμου. Δεν μπορεί βέβαια να παραβλέπεται η περίπτωση επιβολής κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης άλλων ουσιαστικών διατάξεων του ποινικού δικαίου, που σχετίζονται με τη χρήση όπλων και τα αποτελέσματα αυτής.

Με το άρθρο 11 ρυθμίζεται το θέμα της παροχής των υπηρεσιών ασφαλείας του νόμου από ελληνικές ιδιωτικές επιχειρήσεις, με την κατάλληλη προσθήκη διάταξης στο ν. 2518/1997, όπως ισχύει, που αφορά τη λειτουργία ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Το αντικείμενο της ρύθμισης αυτής σχετίζεται και με την εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 12 και αντανακλά την ανάγκη ρύθμισης τεχνικών λεπτομερειών ασφάλειας καθώς και όρων και διαδικασιών για την άσκηση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την παροχή υπηρεσιών ασφάλειας από ένοπλους ιδιώτες φρουρούς επί εμπορικών πλοίων σε συνδυασμό με τη δυνατότητα άσκηση της δραστηριότητας αυτής από εταιρείες που λειτουργούν στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται η δυνατότητα παροχής των υπηρεσιών ασφαλείας από στελέχη των ειδικών δυνάμεων του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής κατόπιν εισήγησης του Συμβουλίου Επιτελικού Σχεδιασμού και Διαχείρισης Κρίσεων του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη από τον οποίο παρέχεται σχετική έγκριση.

Οι προϋποθέσεις παροχής των εν λόγω υπηρεσιών θα προσδιορισθεί με Κανονισμό του Αρχηγού ΛΣ-ΕΛ.ΑΚΤ. που θα εγκριθεί από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη (παρ. 2). Επίσης προβλέπεται ότι τα δικαιώματα των ναυτικών που ρυθμίζονται στο άρθρο 5 εξακολουθούν να ισχύουν και στην περίπτωση επιβίβασης ειδικών δυνάμεων ΛΣ-ΕΛ.ΑΚΤ ως ένοπλων φρουρών (παρ. 3).

Το άρθρο 13 περιέχει εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση κανονιστικών διατάξεων προς εφαρμογή του Α' Μέρους του νόμου. Με το π.δ. της παραγράφου 1 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε περιπτώσεις παράβασης των όρων της άδειας ενώ, για το πδ της παραγράφου 2 ισχύουν τα αντίστοιχα διαλαμβανόμενα πιο πάνω επί του άρθρου 11.

Προς εξασφάλιση εθνικού ενδιαφέροντος συμφερόντων, εφόσον απαιτηθεί, προβλέπεται η δυνατότητα με την κοινή Απόφαση της παραγράφου 3 να αποκλείεται η έκδοση άδειας για εταιρείες που είναι εγκαταστημένες και λειτουργούν σε συγκεκριμένα κράτη, που θα ορίζονται στην Απόφαση αυτή.

Ομοίως και λαμβάνοντας υπόψη τη δυναμική που εμφανίζει το φαινόμενο της πειρατείας, αναγκαίες τεχνικές λεπτομέρειες που αφορούν στην παροχή των υπηρεσιών που ρυθμίζει το Μέρος Α' του νόμου και στην έκδοση της άδειας προβλέπεται να ρυθμίζονται με την Απόφαση της παραγράφου 4, στην οποία

αναφέρονται, όχι εξαντλητικά, σημεία και στοιχεία που θα αφορά η Απόφαση αυτή. Διευκρινίζεται ότι ο αριθμός των ιδιωτών ενόπλων φρουρών σε κάθε πλοίο θα προσδιορίζεται στη βάση της ανάλυσης του εκτιμώμενου κινδύνου σε συνδυασμό με τα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητες του πλοίου σε χώρους ενδιαίτησης και, κυρίως, διαθεσιμότητας σωστικών μέσων. Η πρόβλεψη να λαμβάνονται υπόψη οι εκάστοτε ισχύουσες σχετικές οδηγίες του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού κατά την έκδοση της Απόφασης αυτής, αντανακλά εμπράκτως, πλέον της δυναμικής του θέματος και το σεβασμό στα διεθνή δρώμενα σε σχέση με το φαινόμενο της πειρατείας.

Η παροχή της εξουσιοδότησης για την έκδοση των Αποφάσεων των παραγράφων 5 και 7 αφορά σε θέματα ασφάλειας και τάξης σε συνδυασμό με τη διευκόλυνση της ναυτιλίας σε σχέση με το αντικείμενο ρύθμισης του Μέρους Α' του νόμου και με την ευέλικτη αναπροσαρμογή δεδομένων που αφορούν την έκδοση της άδειας, αντίστοιχα.

Η παροχή, με την κοινή Απόφαση της παραγράφου 6, της δυνατότητας ανάκλησης ή αναστολής της ισχύος άδειας που έχει εκδοθεί, αντανακλά, πλέον της δυναμικής του φαινομένου της πειρατείας και τη σκοπιμότητα έγκαιρης και αποτελεσματικής προσαρμογής προς συναφείς εξελίξεις.

Τέλος, με την παράγραφο 8 προβλέπονται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις για την ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων που αφορούν την παροχή των υπηρεσιών ασφαλείας από ειδικές δυνάμεις του ΛΣ-ΕΛ.ΑΚΤ.

Το άρθρο 14 σκοπεύει στη διευκρίνιση της εξειδίκευσης των διατάξεων του υπόψη νόμου σε σχέση με τις ισχύουσες διατάξεις για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής ασφάλειας.

Το άρθρο 15 εκσυγχρονίζει το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τις επιτάξεις και ναυλώσεις εμπορικών πλοίων.

Με τα άρθρα 197-201 του ν.4442/1929 «Περί κυρώσεως του από 21 Σεπτεμβρίου 1926 Νομοθετικού Διατάγματος «περί στρατιωτικών και ναυτικών εισφορών και ναυλώσεων» (Α' 339), το άρθρο 3 του α.ν. 1316/1938 (Α' 266) και το άρθρο 6 του α.ν. 2792/1941 (Α' 43) συστήθηκαν Επιτροπές για τη ρύθμιση θεμάτων επιτάξεων και ναυλώσεων, όπως διενέργεια μειοδοτικών διαγωνισμών για ναυλώσεις πλοίων, επίλυση διαφορών σχετικών με την καταβολή ναύλου, πληρωμή προκαταβολών για επιτάξεις και ναυλώσεις κλπ. Τα συγκεκριμένα άρθρα του ν. 4442/1929, τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα, με τελευταία τροποποίηση το π.δ. 259/1988 με το οποίο συστήθηκαν η Διοικητική Επιτροπή Ναυτικών Επιτάξεων και Ναυλώσεων (άρθρο 40), η Τριμελής Γνωμοδοτική Επιτροπή Ναυλώσεων (άρθρο 41) και η Ειδική Επιτροπή Προκαταβολών για Επιτάξεις και Ναυλώσεις (άρθρο 42).

Η κατάργηση του π.δ. 259/1988 σε συνδυασμό με:

α) το πλήθος των θεσμικών αλλαγών που προέκυψαν έκτοτε, με πλέον σημαντική την πρόσφατη ψήφιση του ν. 3922/2011, (Α' 35) «Σύσταση του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής και άλλες διατάξεις» και την κατ' εξουσιοδότηση

αυτού έκδοση του π.δ. 67/2011 «Οργάνωση των Υπηρεσιών του Λιμενικού Σώματος –Ελληνικής Ακτοφυλακής (Α' 149),
β) την εθνική σημασία που έχει για τη Χώρα μας η διενέργεια επιτάξεων και ναυλώσεων πλοίων,
επιβάλλουν την εκ νέου τροποποίηση των άρθρων 197, 198, 199, 200 και 201 του ν.4442/1929 καθώς και της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του α.ν.1316/1938, όπως ισχύουν σήμερα.

Συγκεκριμένα:

- α) Με την παράγραφο 1 τροποποιείται το άρθρο 197 του ν.4442/1929 (Διοικητική Επιτροπή Ναυτικών Επιτάξεων και Ναυλώσεων), στο οποίο ορίζεται νέα σύνθεση, με κύρια διαφοροποίηση τον ορισμό ως Προέδρου της Επιτροπής του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφάλειας Ναυσιπλοΐας του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής Παράλληλα, καταργείται η παρουσία στην Επιτροπή, ως Επίτροπου του Κράτους, του Νομικού Συμβούλου του (τέως) Υπουργείου των Ναυτικών, καθόσον θεωρείται ότι η συμμετοχή του στη συγκεκριμένη Επιτροπή συνιστά πλέον αναχρονιστικό θεσμό.
- β) Με την παράγραφο 2 τροποποιείται το άρθρο 198 του ν.4442/1929 όπου προβλέπονται οι περιπτώσεις στις οποίες η Διοικητική Επιτροπή Ναυτικών Επιτάξεων και Ναυλώσεων αποφασίζει και σε ποιες αντίστοιχες παρέχει τη γνωμοδότησή της.
- γ) Με την παράγραφο 3 τροποποιείται το άρθρο 199 του ν.4442/1929 στο οποίο προβλέπεται η εκ μέρους της Διοικητικής Επιτροπής Ναυτικών Επιτάξεων και Ναυλώσεων διενέργεια επιτάξεων βιομηχανικών μονάδων, και κυρίως ναυπηγείων, δεξαμενών και εργοστασίων. Επίσης, ρυθμίζεται η σύνθεση της Επιτροπής όταν προβαίνει σε ανάλογες πράξεις επιτάξεων.
- δ) Με την παράγραφο 4 τροποποιείται το άρθρο 200 του ν.4442/1929 (Γνωμοδοτική Επιτροπή Ναυλώσεων) όπου ορίζεται ως Πρόεδρος ένας ανώτερος Αξιωματικός ΛΣ-ΕΛ.ΑΚΤ. αντί του Τμηματάρχη Ναυλώσεων της αρμόδιας Διεύθυνσης του Αρχηγείου ΛΣ-ΕΛ.ΑΚΤ. που όριζε η παράγραφος 2 άρθρου 197 του ν. 4442/1929 ή του Διευθυντή Θαλασσίων Κρατικών Μεταφορών που όριζε η παράγραφος 2 άρθρου 3 του α.ν. 1316/1938. Η αλλαγή υπαγορεύθηκε από την ανάγκη εξασφάλισης του αδιάβλητου της διαδικασίας των μειοδοτικών διαγωνισμών για ναυλώσεις πλοίων, καθόσον σύμφωνα με τις περιπτώσεις ιβ' και ιγ' της παραγράφου 5 του άρθρου 33 του π.δ. 67/2011, το Τμήμα Επιτάξεων και Ναυλώσεων της Διεύθυνσης ΠΑΜ-ΠΣΕΑ-ΘΚΜ του Αρχηγείου ΛΣ-ΕΛΑΚΤ έχει ως αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, την προκήρυξη, διαδικασία, εκτέλεση δημόσιων τακτικών μειοδοτικών διαγωνισμών που αφορούν ναυλώσεις πλοίων για λογαριασμό Ενόπλων Δυνάμεων, Ν.Π.Δ.Δ. και Οργανισμών δημόσιου τομέα καθώς και τη σύνταξη και υπογραφή σχετικών ναυλοσυμφώνων. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 55 του ν. 2362/1995 (Α' 247) «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» „τα καθήκοντα των διαχειριστών χρημάτων, αξιών και υλικού του Δημοσίου είναι ασυνμβίβαστα με τα καθήκοντα του διατάκτη και του εκκαθαριστή“. Επιπλέον, ορίζεται η αρμόδια Επιτροπή για την εκδίκαση των ενστάσεων κατά των πράξεων της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Ναυλώσεων, καθόσον μέχρι σήμερα δεν υπήρχε τέτοια πρόβλεψη και δημιουργούνταν αμφισβητήσεις σχετικά με τη συγκεκριμένη αρμοδιότητα.

ε) Με την παράγραφο 5 τροποποιείται το άρθρο 201 του ν.4442/1929, η οποία αφορά την Ειδική Επιτροπή Προκαταβολών, και προβλέπεται η νέα της σύνθεση καθώς και οι αρμοδιότητές της.

στ) Με την παράγραφο 6 τροποποιείται η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1316/1938 προκειμένου να προσαρμοσθεί στις ρυθμίσεις του νέου άρθρου 200 του α.ν. 4442/1929.

Στο άρθρο 16, οι παρ. 1 και 2 ρυθμίζουν το ασφαλιστικό καθεστώς του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος που προέρχεται από Πολυτεχνικές και Ιατρικές σχολές, η κατάταξη του οποίου σε παραγωγικές σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας πραγματοποιήθηκε από 01-01-1993 και από 01-01-2011, αντίστοιχα, και μετά. Τα εν λόγω στελέχη, πριν την κατάταξη στις προαναφερθείσες σχολές, είχαν ήδη ασφαλιστεί στο ΤΣΜΕΔΕ ή ΤΣΑΥ αντίστοιχα.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.2084/92 (Α' 165) όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2320/95 (Α' 133) και τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 προβλέπεται ότι όσοι κατετάγησαν στο Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή και το Πυροσβεστικό Σώμα μετά την 01/01/1993 εξακολουθούν να είναι ασφαλισμένοι στα ως άνω Ταμεία υποχρεωτικά για τους φορείς κύριας σύνταξης, υγειονομικής περίθαλψης, κλάδο πρόνοιας και επικουρικής ασφάλισης, προαιρετικά δε στα κλαδικά τους ταμεία .

Επειδή τα όρια ηλικίας και χρόνου υπηρεσίας που ισχύουν για το ένστολο προσωπικό προκειμένου να τους απονεμηθεί σύνταξη είναι μικρότερα σε σύγκριση με αυτά που ισχύουν στα ταμεία ΤΣΜΕΔΕ και ΤΣΑΥ, είναι βέβαιο ότι το προσωπικό αυτό θα αποστρατευθεί είτε λόγω ορίου ηλικίας (60 έτη) είτε λόγω συμπλήρωσης 40ετίας χωρίς το δικαίωμα παροχής σύνταξης, αφού το όριο ηλικίας για την απονομή της σύνταξης από το ΤΣΜΕΔΕ και ΤΣΑΥ είναι το 65^ο έτος.

Παρά την ισχύουσα ρύθμιση όσον αφορά τον προαιρετικό κλάδο Κύριας Σύνταξης του Δημοσίου (πλέον οι εισφορές ανέρχονται στο 6,67% επί του εισοδήματος τους και όχι στο 30%, όπως είχε οριστεί σύμφωνα με το προηγούμενο καθεστώς), είναι πολύ δύσκολο, δεδομένων των οικονομικών συγκυριών, να επιλέξει κάποιος την ασφάλιση του Δημοσίου προαιρετικά.

Επιπρόσθετα, οι απόφοιτοι των παραγωγικών σχολών του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος θεωρούνται αξιωματικοί Γενικών Υπηρεσιών, γεγονός που έχει ως συνέπεια την ανάληψη υποχρεώσεων και καθηκόντων μη συναφών και μεγαλύτερης επικινδυνότητας σε σχέση με αυτά των αξιωματικών απευθείας κατάταξης με ειδικότητα (Τεχνικοί, Ιατροί). Σε περίπτωση τραυματισμού τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών (μέτρα τάξης, περιπολίες, συλλήψεις και άλλα αστυνομικής φύσης καθήκοντα) δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από τα συναφή με την ιδιότητά τους ταμεία (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε-Τ.Σ.Α.Υ).

Στην παρ. 3 προτείνεται η τροποποίηση και εν μέρει αντικατάσταση της υπάρχουσας διάταξης όσον αφορά την πρόβλεψη για την σύναψη δημοσίων συμβάσεων, καθόσον η εν λόγω σύναψη συμβάσεων δεν αποτελεί δημόσια σύμβαση, παρά μόνον συμφωνία -πλαίσιο στο πλαίσιο εναρμόνισης και συμμόρφωσης των διατάξεων που διέπουν το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος- Ελληνικής Ακτοφυλακής με τις

ισχύουσες για το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας διατάξεις.

Με την προωθούμενη διάταξη της παρ. 4 επιδιώκεται η εναρμόνιση της νομοθεσίας του Λ.Σ-ΕΛ.ΑΚΤ. με τις αντίστοιχες ταυτόσημες διατάξεις της Ελληνικής Αστυνομίας. Με αυτήν δίδεται η δυνατότητα στα στελέχη Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ. που εξέρχονται της υπηρεσίας, λόγω σοβαρών τραυματικών ή άλλων παθήσεων χωρίς να συνταξιοδοτούνται, να νοσηλεύονται σε δημόσιο νοσοκομείο για μια διετία με δαπάνες του Δημοσίου.

Με την παρ. 5 προβλέπεται η δυνατότητα λειτουργίας σε χώρους όπου λειτουργεί το Ιατρείο του Αρχηγείου Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. καθώς και τα περιφερειακά ιατρεία Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ., φαρμακείων, με σκοπό τη διάθεση κάθε φύσεως φαρμάκων και συναφών φαρμακευτικών προϊόντων στο προσωπικό Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. και στα μέλη των οικογενειών τους, εφόσον είναι δικαιούχοι, στις ίδιες μειωμένες τιμές που καθορίζονται κάθε φορά για το Στρατιωτικό Φαρμακείο. Με την ανωτέρω ρύθμιση επιδιώκεται η βελτίωση της εξωνοσοκομειακής φαρμακευτικής περίθαλψης για τα εν ενεργεία και εν αποστρατεία στελέχη Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. και τα μέλη των οικογενειών τους, τα οποία ως δικαιούχοι διάθεσης φαρμάκων από το Στρατιωτικό Φαρμακείο, δύνανται να εξυπηρετούνται σε υποκαταστήματα τα οποία λειτουργούν μόνο σε υπηρεσίες των Ενόπλων Δυνάμεων. Προβλέπεται επίσης ότι η λειτουργία των φαρμακείων αυτών διέπεται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της φαρμακευτικής νομοθεσίας, ενώ η φαρμακευτική ασκείται αποκλειστικά από κατόχους πανεπιστημιακού διπλώματος φαρμακοποιού και νόμιμης άδειας ασκήσεως του φαρμακευτικού επαγγέλματος, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα της Ελληνικής Φαρμακευτικής Δεοντολογίας, δεδομένου ότι σε αντίθεση με τις Ένοπλες Δυνάμεις, δεν υφίσταται φαρμακευτικό σώμα στο Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ.

Επίσης, προβλέπεται η λειτουργία οδοντιατρείων στο Ιατρείο του Αρχηγείου Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. καθώς και στα περιφερειακά ιατρεία Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ., όπου παρέχεται πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία και διενεργείται έλεγχος της οδοντιατρικής περίθαλψης από Αξιωματικούς Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. Υγειονομικούς ειδικότητας Οδοντιάτρου. Ταυτόσημη διάταξη υφίσταται και για το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και συγκεκριμένα το άρθρο 29 του π.δ. 584/1985 (ΦΕΚ Α'204), όπου προβλέπεται η λειτουργία οδοντιατρείων στην Υγειονομική Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας. Με την προωθούμενη διάταξη προβλέπεται επίσης και η λειτουργία στο Ιατρείο του Αρχηγείου Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. οδοντοτεχνικού εργαστηρίου, για την κατασκευή προσθετικών εργασιών, από Υπαξιωματικούς Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. Υγειονομικούς ειδικότητας Οδοντοτεχνίτη.

Τέλος στην παράγραφο 6 του άρθρου 16 προβλέπεται η δυνατότητα και οι προϋποθέσεις ίδρυσης και κατάργησης λεσχών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με απόφαση του Αρχηγού Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ., σε οικήματα και εγκαταστάσεις του Αρχηγείου Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ., ή σε μισθωμένους για το σκοπό αυτό, από το Δημόσιο χώρους, με σκοπό την κάλυψη υλικών, ψυχαγωγικών και πολιτιστικών αναγκών του προσωπικού, καθώς επίσης και η δυνατότητα λειτουργίας σε αυτές πρατηρίων ειδών-τροφίμων. Προβλέπεται επίσης ότι οι λέσχες απαλλάσσονται φόρων και κάθε είδους τέλους, ενώ οι δαπάνες προμήθειας των ειδών εξοπλισμού τους, βαρύνει το Δημόσιο. Η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση αποσκοπεί στην ίδρυση λεσχών στο πλαίσιο της διοικητικής μέριμνας του προσωπικού Λ.Σ. -ΕΛ.ΑΚΤ. -εφόσον οι υπηρεσιακές

ανάγκες το επιβάλλουν- στα πρότυπα που ήδη ισχύουν και εφαρμόζονται για τα λοιπά Σώματα Ασφαλείας .

Στο άρθρο 17, η ρύθμιση της παρ. 1 επιτάσσεται για λόγους τήρησης της αρχής της ισότητας (λόγος δημοσίου συμφέροντος) και εξάλειψης της ανισότητας μεταξύ των στελεχών Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ. και ΕΛ.ΑΣ. και προκειμένου υπάρξει ίση αντιμετώπιση του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος- Ελληνικής Ακτοφυλακής που αποσπάται ή διατίθεται ή διορίζεται στα γραφεία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, για το οποίο ήδη εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις. Δεδομένου ότι το αποσπασμένο προσωπικό Λιμενικού Σώματος- Ελληνικής Ακτοφυλακής, ο αριθμός του οποίου δύναται να ανέλθει σε ανώτατο επίπεδο μόνο σε τέσσερα άτομα ,καλύπτει υπηρεσίες επί εικοσιτετραώρου βάσεως, με υπερωριακή εργασία, δεν έχει όμως τις ανάλογες απολαβές που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις. Ειδικότερα, σε εκτέλεση του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες του άρθρου 18 του ν. 3254/2004 (ΦΕΚ 137 Α'), του άρθρου 9 του ν. 3408/2005 (ΦΕΚ 272 Α'), του άρθρου 62 του ν. 3518/2006 (ΦΕΚ 272 Α') και του άρθρου 6 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), των διατάξεων του άρθρου 33 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), του άρθρου 71 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α'), του άρθρου 24 του ν. 3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α') καθώς και εκδοθεισών ΠΥΣ, εκδίδονται ΚΥΑ όπως η από 31-01-2011 των Υπουργών Εσωτερικών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών με την οποία καθιερώνονται οι υπερωριακές απογευματινές, νυχτερινές, Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες εργασίας για όλους τους υπαλλήλους που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται στα γραφεία του Προέδρου της Κυβέρνησης, κ.λπ. χωρίς όμως αυτή να εφαρμόζεται αναλογικά και για τα στελέχη του ΛΣ-ΕΛΑΚΤ.

Επίσης, στην παρ. 2 προβλέπεται η, κατ' εξαίρεση του γενικού κανόνα που θεσπίζεται με το εδάφιο 7 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011, χορήγηση υπερωριακής αμοιβής σε πολιτικούς υπαλλήλους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας δεδομένου ότι αυτοί επιβαρύνονται με τεράστιο όγκο εργασίας και εκτός συνηθισμένου ωραρίου, αφού ακολουθούν τα ωράρια του αστυνομικού προσωπικού, γι' αυτό είναι επιβεβλημένη νομοθετική ρύθμιση που επιτρέπει ειδικά ως προς αυτούς την καταβολή υπερωριακής αμοιβής.

Ειδικότερα, στις διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 1, εδάφιο 7 του Ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο, Βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις.....», ορίζεται μεταξύ άλλων ότι δεν επιτρέπεται η καταβολή υπερωριακής αμοιβής στους Προϊσταμένους Διεύθυνσης και Γενικής Διεύθυνσης.

Όμως από το άρθρο 4 του π.δ. 394/2001 ορίζεται ότι το πολιτικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, λόγω της ιδιοτυπίας των συνθηκών λειτουργίας των Αστυνομικών Υπηρεσιών ή του είδους και της μορφής της υπηρεσίας και των ιδιαιτεροτήτων της παρεχόμενης αστυνομικής εργασίας: (α) ακολουθεί το ωράριο εργασίας των Υπηρεσιών που υπηρετεί, όταν το έργο που του έχει ανατεθεί είναι απαραίτητο για την υποστήριξη της αποστολής των Υπηρεσιών αυτών, (β) δύναται να καλείται για υπηρεσία της αρμοδιότητάς του, εφόσον υπάρχουν σοβαροί υπηρεσιακοί λόγοι και κρίνεται απαραίτητη η συμβολή του, οποιαδήποτε ώρα του 24ωρου, καθώς και την έκτη ημέρα της εβδομάδας, κατά την κρίση του Προϊσταμένου ή Διοικητή ή

Διευθυντή της Υπηρεσίας του, ύστερα από έγκριση της προϊσταμένης αυτού Υπηρεσίας.

Επίσης, από το άρθρο 25 του π.δ. 151/2004 προβλέπεται ότι η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας λειτουργεί: (α) Το Γραφείο του Γενικού Γραμματέα, το Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων, οι Διευθύνσεις και τα Τμήματα της Γενικής Διεύθυνσης Συντονισμού, με το σύνηθες ωράριο, όπως σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, (β) Το Κέντρο Επιχειρήσεων Πολιτικής Προστασίας σε εικοσιτετράωρη βάση, (γ) Σε περιπτώσεις κινητοποίησης πολιτικής προστασίας, τμηματικά, κατά περίπτωση, ή ολόκληρη η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας σε δεκαοκτάωρη ή εικοσιτετράωρη βάρδια.

Πέραν των ανωτέρω και ειδικά ως προς τους τρεις Διευθυντές που υπηρετούν στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη/Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας, αυτοί ταυτόχρονα συμμετέχουν στο υπηρεσιακό Συμβούλιο του Υπουργείου, ως τακτικά μέλη.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των Π.Δ. 347/2001 και Π.Δ. 151/2004, τόσο το πολιτικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, όσο και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, δύναται να καλείται για υπηρεσία, εφόσον υπάρχουν σοβαροί υπηρεσιακοί λόγοι, οποιαδήποτε ώρα του 24ωρου.

Επίσης, στην Ελληνική Αστυνομία οι τρεις (3) Προϊστάμενοι Διεύθυνσης, αποτελούν ταυτόχρονα και τα τρία (3) τακτικά μέλη του Υπηρεσιακού και Πειθαρχικού Συμβουλίου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, το οποίο έχει αρμοδιότητα για όλο το πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, ήτοι το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, Πυροσβεστικού Σώματος, Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, Υπηρεσίας Ασύλου, Υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής και Αρχής Προσφυγών.

Στο άρθρο 18, η παρ. 1 προβλέπει τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τη δυνατότητα συγκρότησης και ορισμού μελών αμειβόμενων συλλογικών οργάνων της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, του τρόπου αποζημίωσης των μελών τους καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη λειτουργία τους. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη στο πλαίσιο του νόμου 3013/2002 για την εφαρμογή του οποίου απαιτείται η ύπαρξη και λειτουργία επί 24ώρου βάσεως των εν λόγω Επιτροπών προς αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών καθώς και για την έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση του πληθυσμού επί γεγονότων έκτακτης ανάγκης

Στην παρ. 2 προβλέπεται η εξαίρεση από τις καταργούμενες υγειονομικές επιτροπές και της Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής Πυροσβεστικού Σώματος ως καθ' ύλην αρμόδιας να αποφαίνεται επί σημαντικών ζητημάτων που αφορούν την αρτιότητα, τη σωματική ικανότητα και καταλληλότητα από υγειονομικής πλευράς του εν ενεργείᾳ πυροσβεστικού προσωπικού όλων των κατηγοριών.

Ειδικότερα, στην παράγραφο 7 του άρθρου 6 του ν. 3863/2010 (Α' 115) όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 76 του ν. 3996/2011 (Α' 170) και διατηρήθηκε σε ισχύ με την παράγραφο 2 του άρθρου 23 ν. 3918/2011 9 (Α' 31) προβλέπεται ότι: «Από 1.9.2011 καταργούνται όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπτηρίας που λειτουργούν σήμερα στους ΦΚΑ, στις νομαρχίες και το Δημόσιο, με

εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε), Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε), την Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Ελληνικής Αστυνομίας καθώς και τις επιτροπές Απαλλαγών και τις Τριμελείς εξ ιατρών επιτροπές, οι οποίες εξακολουθούν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους».

Στο άρθρο 125 του π.δ. 210/1992 (Α' 99) (Κωδικοποίηση διατάξεων Προεδρικών Διαταγμάτων του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος) υπό τον τίτλο «Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή» όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του π.δ. 122/1990 και το άρθρο 47 παρ.16, 17, 18 και 19 του π.δ. 426/1991, και ισχύει προβλέπεται η λειτουργία στην Αθήνα Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής Πυροσβεστικού Σώματος που έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α. Εξετάζει και αποφαίνεται για την σωματική ικανότητα και καταλληλότητα από υγειονομικής πλευράς του εν ενεργεία πυροσβεστικού προσωπικού, β. Χορηγεί τις μακρές αναρρωτικές άδειες στο εν ενεργεία πυροσβεστικό προσωπικό, γ. Χορηγεί και συνήθεις αναρρωτικές άδειες μέχρι δύο (2) μήνες.

Στις παρ. 3 και 4 ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν το προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος.

Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 του ν. 3938/2011 (Α' 61) (Σύσταση Γραφείου Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και άλλες διατάξεις) υπό τον τίτλο «Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης» προβλέπεται ότι: «1. Στο Πυροσβεστικό Σώμα συνιστάται ιδιαίτερη κατηγορία προσωπικού, με την ονομασία «Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης», οι οποίοι καταλαμβάνουν επί θητεία οργανικές θέσεις. Συνιστώνται 4.000 οργανικές επί θητεία θέσεις πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης με αντίστοιχη μείωση οργανικών θέσεων μονίμων πυροσβεστών».

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ν. 3511/2006 (Α' 258) (Αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος, αναβάθμιση της αποστολής του και άλλες διατάξεις) υπό τον τίτλο «Προσωπικό- Κατηγορίες» ορίζεται ότι: «1. Το προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος διακρίνεται στις εξής κατηγορίες: α. Πυροσβεστικό προσωπικό και β. Πολιτικό προσωπικό...».

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του ιδίου ως άνω νόμου υπό τον τίτλο «Οργανικές θέσεις πυροσβεστικού προσωπικού» προβλέπεται ότι: «1. Οι οργανικές θέσεις, κατά κατηγορία, βαθμό και ειδικότητα, του πυροσβεστικού προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος είναι οι εξής:

Α) Γενικών Καθηκόντων:

Αντιστράτηγοι Πυροσβεστικού Σώματος 4

Υποστράτηγοι Πυροσβεστικού Σώματος 4

Αρχιπύραρχοι 18

Πύραρχοι (παραγωγικής σχολής) 43

Πύραρχος (σχολής μετεκπαίδευσης) 1

Αντιπύραρχοι (παραγωγικής σχολής) 93

Αντιπύραρχος (σχολής μετεκπαίδευσης) 1

Επιπυραγοί (παραγωγικής σχολής) 113

Επιπυραγοί (σχολής μετεκπαίδευσης) 4

Πυραγοί (παραγωγικής σχολής) 189

Πυραγοί (σχολής μετεκπαίδευσης) 7

Υποπυραγοί – Ανθυποπυραγοί

(παραγωγικής σχολής) 864

Υποπυραγοί – Ανθυποπυραγοί

(σχολής μετεκπαίδευσης) 47

Πυρονόμοι (παραγωγικής σχολής) 214

Αρχιπυροσβέστες (παραγωγικής σχολής) 2.892

Αρχιπυροσβέστες (μη παραγωγικής σχολής) – Πυροσβέστες 7.909

Δεδομένου ότι με την παράγραφο 1 του άρθρου 15 του ν. 3938/2011 συνιστάται στο Πυροσβεστικό Σώμα ιδιαίτερη κατηγορία προσωπικού, θα πρέπει τόσο αυτή όσο και ο αριθμός υπαλλήλων που την αποτελούν να προβλέπεται ρητά στον ιδρυτικό του Πυροσβεστικού Σώματος νόμο 3511/2006 (Α' 258) (Αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος, αναβάθμιση της αποστολής του και άλλες διατάξεις).

Οι ρυθμίσεις των παραγράφων 5, 6, 7, 8 και 9 βασίζονται στο γεγονός ότι το Πυροσβεστικό Σώμα από το έτος 1991 προσλαμβάνει μεταξύ άλλων πτυχιούχους Αξιωματικούς διαφόρων ειδικοτήτων (νομικούς, οικονομολόγους, πολιτικούς μηχανικούς, ηλεκτρολόγους μηχανικούς, χημικούς μηχανικούς, χημικούς) ως Αξιωματικούς Γενικών Υπηρεσιών οι οποίοι υπόκεινται στον Κανονισμό μεταθέσεων (π.δ. 170/1996) που αφορά το σύνολο των πυροσβεστικών υπαλλήλων. Επίσης στον Κανονισμό κατάταξης Πυροσβεστών στο Πυροσβεστικό Σώμα (ν.4029/2011), προβλέπεται κατηγορία υποψηφίων Πυροσβεστών πτυχιούχων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, οι οποίοι στη συνέχεια δύνανται μέσω Πανελλαδικών εξετάσεων να φοιτήσουν στη Σχολή Αξιωματικών του Πυροσβεστικού Σώματος.

Οι συγκεκριμένοι Αξιωματικοί, αν και προσλαμβάνονται με σκοπό το Πυροσβεστικό Σώμα να εκμεταλλευτεί τις ειδικές γνώσεις-δεξιότητες που διαθέτουν για την επωφελέστερη δυνατή εκπλήρωση της αποστολής του, ωστόσο το γεγονός ότι και αυτοί υπάγονται στο ίδιο κανονιστικό πλαίσιο μεταθέσεων με τους λοιπούς πυροσβεστικούς υπαλλήλους καθιστά δυσχερή τη συνεχή αξιοποίηση αυτών σε Υπηρεσίες του Σώματος σχετικές με το αντικείμενο σπουδών τους (Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος, Δ.Α.Ε.Ε, Διαχείριση Χρηματικού, έδρες Περιφερειακών Διοικήσεων Πυροσβεστικών Υπηρεσιών), όπου υπάρχουν αυξημένες υπηρεσιακές ανάγκες ειδικών προσόντων.

Η ΕΛ.ΑΣ και το Λ.Σ- ΕΛ.ΑΚΤ διαθέτει ειδική κατηγορία Αξιωματικών με ξεχωριστή επετηρίδα από τους λοιπούς Αξιωματικούς τους για να αποφύγει δυσλειτουργίες που μπορεί να προκύψουν σχετικά με την επωφελέστερη δυνατή αξιοποίηση του εν λόγω δυναμικού, με αποτέλεσμα ο θεσμός του Αξιωματικού Ειδικών Καθηκόντων να λειτουργεί αποτελεσματικότερα και προς όφελος των υπηρεσιακών αναγκών των συγκεκριμένων Σωμάτων Ασφαλείας.

Το Πυροσβεστικό Σώμα διαθέτει ήδη Αξιωματικούς Ειδικών Καθηκόντων (τεχνικούς, πλοηγούς κυβερνήτες, πλοηγούς μηχανικούς, πληροφορικής, υγειονομικούς) οι οποίοι δεδομένου ότι απασχολούνται από το Πυροσβεστικό Σώμα σε αντικείμενο που άπτεται μόνο του γνωστικού αντικειμένου σπουδών τους λειτουργούν αποτελεσματικότερα για την Υπηρεσία.

Οι υπηρεσιακές ανάγκες του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος και των κεντρικών διοικητικών υπηρεσιών του Πυροσβεστικού Σώματος στην Αττική και στις έδρες των Περιφερειακών Διοικήσεων Πυροσβεστικών Υπηρεσιών καθιστούν απαραίτητη τη

σύσταση θέσεων διοικητικών Αξιωματικών Ειδικών Καθηκόντων με αντίστοιχη κατάργηση θέσεων Αξιωματικών Γενικών Υπηρεσιών για την εύρυθμη λειτουργία της Υπηρεσίας και την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής του Πυροσβεστικού Σώματος. Για το λόγο αυτό προτείνεται η τροποποίηση των παρακάτω διατάξεων του ν. 3511/2006 και του π.δ.305/1992.

Με το άρθρο 19 προβλέπεται η μετάταξη, απόσπαση ή μεταφορά προσωπικού από Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού προκειμένου να καλύπτονται οι άμεσες και επιτακτικές ανάγκες στελέχωσης των Υπηρεσιών Ασύλου, Πρώτης Υποδοχής και της Αρχής Προσφύγων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 9 του ν. 3907/2011.

Επίσης, η προτεινόμενη διάταξη της παρ. 3 κρίνεται απαραίτητη για τη στελέχωση των Υπηρεσιών Ασύλου και Πρώτης Υποδοχής του ν. 3907/2011 και τη συμμόρφωση της χώρας στις απαιτήσεις της Οδηγίας 2008/115/ΕΚ.

Η προτεινόμενη πρόβλεψη της παραγράφου 3 κρίνεται αναγκαία προκειμένου να τηρείται η αυτή διαδικασία στελέχωσης της Αρχής Προσφυγών με την αντίστοιχη για την Υπηρεσία Ασύλου, η οποία σαφώς ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του ιδίου νόμου, και δεδομένου ότι η σύσταση των δύο αυτών Υπηρεσιών έγινε ταυτόχρονα, αποσκοπώντας στην παράλληλη λειτουργία τους, για την αποτελεσματικότερη εκπλήρωση του σκοπού σύστασής τους.

Επίσης, Με την παράγραφο 4 επιδιώκεται, στο πλαίσιο της ομαλής λειτουργίας των κέντρων υποδοχής, η εκπλήρωση των απαιτουμένων προϋποθέσεων, τόσο για την ασφάλεια των φιλοξενουμένων σε αυτά υπηκόων τρίτων χωρών, όσο και για την ευχερέστερη εκτέλεση των καθηκόντων του διατίθεμένου προς φύλαξη αυτών προσωπικού των αστυνομικών αρχών και των ιδιωτικών εταιριών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, κατά λόγο αρμοδιότητας αυτών.

Στο άρθρο 20 προβλέπεται η εξαίρεση εφαρμογής συγκεκριμένων διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για τα αδικήματα που διώκονται κατ' έγκληση και φέρεται ότι διαπράχθηκαν από αστυνομικό, λιμενικό ή πυροσβεστικό υπάλληλο κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και εξαιτίας αυτών.

Με το άρθρο 21, ρυθμίζονται ασφαλιστικής φύσεως θέματα του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Ειδικότερα το Μετοχικό Ταμείο Στρατού, όπου ασφαλίζεται η πλειοψηφία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, παρουσιάζει σημαντικό έλλειμμα στα έσοδά του, και χρήζει άμεσης οικονομικής ενίσχυσης, δεδομένου ότι τα διαθέσιμα αυτού δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση των άμεσων υποχρεώσεών του, ενώ σύντομα θα περιέλθει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Η δυσμενής αυτή οικονομική κατάσταση οφείλεται ιδίως στην ελάττωση των κοινωνικών πόρων, όπως οι κρατήσεις από τα εξοπλιστικά προγράμματα του Γ.Ε.Σ., που βαίνουν συνεχώς μειούμενα, καθώς και στη δυσμενή σχέση των μετόχων προς τους μερισματούχους του ταμείου. Ανάλογα προβλήματα αντιμετωπίζει και το Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (Τ.Α.Υ.Α.Π.).

Για τη διατήρηση της βιωσιμότητας και την οικονομική ανάκαμψη των ως άνω ασφαλιστικών φορέων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, με τη διάταξη της παρ. 1 προβλέπεται σχετικώς η εισροή πόρων που θα προέρχεται από :

α) ποσοστό 5% επί των επιβαλλομένων σε χρήμα ποινών και των ποσών που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.663/1977 (Α'- 215), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 του ν.2145/1993 (Α'- 88), προβλέπεται προσαύξηση κατά ποσοστό ενενήντα δύο τοις εκατό (92%) των ως άνω ποινών κατά την είσπραξη. Σημαντικό μέρος των παραπάνω ποσών αποδίδονται από το Δημόσιο σε διαφόρους φορείς, όπως το Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων, το Ταμείο Νομικών, ασφαλιστικά ταμεία δικηγόρων, τον Ο.Γ.Α., το Τ.Ε.Β.Ε., το Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων κ.λ.π. Στους φορείς αυτούς δεν περιλαμβάνεται η Ελληνική Αστυνομία, καίτοι ως κατ' εξοχήν διωκτικός μηχανισμός από τη φύση της αποστολής της συμμετέχει αποφασιστικά σε όλες σχεδόν τις φάσεις της ποινικής διαδικασίας (σύλληψη, κράτηση, προσαγωγή ποινικών παραβατών στη δικαιοσύνη, διενέργεια προανακριτικών πράξεων, επίδοση δικογράφων, μεταγωγή δραστών, λήψη μέτρων τάξης στις δικαστικές συνεδριάσεις, αναζήτηση των φυγοποίων και φυγοδίκων, εκτέλεση ποινικών αποφάσεων κ.ά.) και

β) το προϊόν εκποίησης των πάσης φύσεως πλεοναζόντων και μη αναγκαιούντων ή πεπαλαιωμένων κινητών πραγμάτων ιδίως υλικών, πλωτών μέσων, εφοδίων, μηχανημάτων, παντός είδους τροχοφόρων της Ελληνικής Αστυνομίας τα οποία αφού χαρακτηρισθούν πέραν οικονομικής εκμετάλλευσης (Π.Ο.Ε.), θα παραδίδονται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Στρατού Ξηράς και θα ακολουθείται η ισχύουσα διαδικασία για την εκποίηση πολεμικού υλικού.

Παράλληλα με τις επιμέρους ρυθμίσεις αυξάνεται και συνολικά η προσαύξηση επί των ανωτέρω ποινικών αποφάσεων, ώστε να μη μειωθούν οι σχετικοί πόροι των λοιπών φορέων.

Τα ποσά αυτά θα περιέρχονται στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού, στο οποίο ασφαλίζεται το 68% του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας και στο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (Τ.Α.Υ.Α.Π.) στο οποίο ασφαλίζεται το 32% του προσωπικού αυτού. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων προβλέπεται ότι καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Προστασίας του Πολίτη (παρ. 3).

Ακόμη, με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 αναπροσαρμόζονται τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 13 του ν. 2622/1998 για την εξέταση των αιτημάτων σύνδεσης συναγερμών με αστυνομικές υπηρεσίες, καθώς και το ετήσιο τέλος σύνδεσης των ως άνω συναγερμών, τα οποία παρέμεναν σταθερά από το έτος 1998. Παράλληλα, ποσοστό του τελευταίου αυτού τέλους, το οποίο έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα, θεσμοθετείται ως πόρος των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, που απασχολείται καθημερινά κατά τον έλεγχο της ενεργοποίησης των συναγερμών.

Τέλος, η διάταξη της παραγράφου 5 είναι κοινωνικού χαρακτήρα δεδομένου ότι δίνεται το δικαίωμα μετάθεσης αστυφυλάκων που προέρχονται από συνοριακούς φύλακες σε υπηρεσίες, όταν υφίστανται σοβαροί οικογενειακοί λόγοι ή λόγοι υγείας ή συντρέχουν προϋποθέσεις συνυπηρέτησης.

Στο άρθρο 22 περιέχονται ρυθμίσεις για τη διευκόλυνση της στελέχωσης, της αποτελεσματικής λειτουργίας και δράσης της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων

του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, όπως είναι η διεύρυνση του χρόνου υπηρέτησης σε αυτή του προσωπικού της και η παροχή κινήτρου για την εκδήλωση ενδιαφέροντος μετάθεσης και ευδόκιμης παραμονής του, η δυνατότητα απόσπασης σε αυτή στρατιωτικού προσωπικού καθώς και υπαλλήλων με ειδικές γνώσεις από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα κ.τ.λ. ενώ ταυτόχρονα θέματα της Υπηρεσίας εναρμονίζονται με τα αντίστοιχα θέματα τα οποία πρόσφατα ρυθμίστηκαν με τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3938/2011, για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας. Επίσης, για λόγους διαφάνειας και τήρησης της αρχής ότι ο ελέγχων -ελεγχόμενος δεν δύναται να είναι “το ίδιο πρόσωπο”, το προσωπικό της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων κατά το χρόνο θητείας του στην Υπηρεσία αυτή θα υποβάλλει τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης στη Γ' Μονάδα Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 49 του ν.2935/2001 που αντικαθίστανται διευρύνεται η αρμοδιότητα της Υπηρεσίας για την εξιχνίαση εγκλημάτων που δεν αναφέρονται στο άρθρο του νόμου τα οποία όμως λόγω της φύσεως και των συνθηκών τέλεσης αυτών απαιτούν εξειδικευμένη έρευνα. Επίσης για την απεμπλοκή της Υπηρεσίας από υποθέσεις ήσσονος σημασίας είναι δυνατή η ανάθεση σε άλλες υπηρεσίες ή προανακριτικές αρχές η διερεύνηση των εγκλημάτων του άρθρου 49 εφόσον η φύση των εγκλημάτων αυτών και συνθήκες τέλεσης δεν απαιτούν εξειδικευμένη έρευνα.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 50 του ν. 2935/2001 που αντικαθίσταται, εναρμονίζονται τα θέματα στελέχωσης, θητείας και παράτασης του προσωπικού της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής όπως έγινε πρόσφατα με τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3938/2011 για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας.

Με την αντικατάσταση της περίπτωσης β' της παρ. 5 του άρθρου 50 του ν. 2935/2001 επιτυγχάνεται η αμεσότερη τοποθέτηση και μετάθεση του προσωπικού καθώς και η “ανεξαρτησία” οργάνωσης και λειτουργίας της Υπηρεσίας λόγω της ιδιομορφίας του έργου της οποίας έχει ανατεθεί χωρίς να απαιτείται γνώμη του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, αλλά μόνο πρόταση του διευθυντή και εισήγηση του Αρχηγού .

Με την παράγραφο 12 του άρθρου 50 του ν. 2935/2001 που αντικαθίσταται, εναρμονίζονται τα θέματα μετάθεσης μετά τη λήξη της θητείας του προσωπικού της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής όπως έγινε πρόσφατα με τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3938/2011 για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 16 που προστίθεται στο άρθρο 50 του ν. 2935/2001, εναρμονίζονται τα θέματα απόσπασης σε αυτή υπαλλήλων με ειδικές γνώσεις από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα όπως έγινε πρόσφατα με τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3938/2011 για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας. Με τις διατάξεις της παραγράφου 17 που προστίθεται στο άρθρο 50 του ν. 2935/2001 ρυθμίζονται θέματα απόσπασης στρατιωτικού

προσωπικού το οποίο διακρίνεται για την αποδοτικότητά του και αποτελεσματικότητά του, το ήθος και τη διαγωγή του καθώς και την υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα, με εξειδικευμένες γνώσεις ή εμπειρία σε αντικείμενα της Υπηρεσίας, για χρονικό διάστημα μέχρι ένα έτος.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 51 του ν.2935/2001 που αντικαθίσταται, εναρμονίζονται ίδια θέματα όπως έγινε πρόσφατα με τις αντίστοιχες διατάξεις του ν.3938/2011 για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας.

Με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ν.2935/2001 που εναρμονίζονται ίδια θέματα όπως έγινε πρόσφατα με τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3938/2011 για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας.

Με τις διατάξεις των περιπτώσεων α', γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 3213/2003 που αντικαθίστανται ρυθμίζονται τα θέματα της υποβολής των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης και ιδιαίτερα του προσωπικού της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής που πλέον θα υποβάλλονται στη Γ' Μονάδα Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης του ν.3932/2011.

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 **του άρθρου 23** παρέχεται η δυνατότητα στις κεντρικές και περιφερειακές Υπηρεσίες του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, κατά τη διερεύνηση υποθέσεων διακίνησης ναρκωτικών ουσιών και λαθρεμπορίου να έχουν πρόσβαση στα αρχεία άλλων υπηρεσιών, αρχών, οργανισμών και φορέων για την εξασφάλιση κάθε πληροφορίας ή στοιχείου χρήσιμου για την άσκηση του έργου τους και της αποστολής τους. Η παρούσα διάταξη κρίνεται σκόπιμη προς διευκόλυνση και επιτάχυνση του έργου των υπηρεσιών αυτών , σε υποθέσεις διακίνησης – εμπορίας και χρήσης ναρκωτικών – ψυχοτρόπων ουσιών, οικονομικών εγκλημάτων που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά και τη δίωξη εγκλημάτων που αφορούν τη λαθραία εισαγωγή και εξαγωγή αγαθών και άλλων προϊόντων.

Η παράγραφος 2 προβλέπει τις ποινικές ευθύνες που συνεπάγεται η παράλειψη, υπαίτια καθυστέρηση ή άρνηση χορήγησης των αιτούμενων στοιχείων της παραγράφου 1.

Επίσης στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται το άρθρο 5 του ν.3569/2007 «Συνεταιρισμοί θαλάσσιας αλληλασφάλισης και άλλες διατάξεις αρμοδιότητος Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας» (Α'122) και παρέχεται στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη η εξουσιοδότηση να συστήνει Π.Ο.ΔΙ.Ν./Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ., οι οποίες θα έχουν διευρυμένη τοπική αρμοδιότητα προς αποτελεσματικότερη επίτευξη του έργου του Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Δίωξης Ναρκωτικών και Λαθρεμπορίου του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής σε περιφερειακό επίπεδο. Με τις ρυθμίσεις αυτές, οι Π.Ο.ΔΙ.Ν./Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ. δύνανται να δραστηριοποιούνται και εκτός των ορίων διοικητικής αρμοδιότητας της οικείας Λιμενικής Αρχής της έδρας των, προς υποβοήθηση όμορων Λιμενικών Αρχών, με προσωπικό ειδικά εκπαιδευμένο όπως είναι αυτό των Π.Ο.ΔΙ.Ν./Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ.

Στην παρ. 4 αντιμετωπίζεται ένα σημαντικό ζήτημα που έχει σχέση με τον ελλιμενισμό των πλωτών μέσων που κατάσχονται ως μέσα μεταφοράς αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων, εκρηκτικών ή μεταφοράς λαθρομεταναστών. Μέχρι σήμερα υπήρχε μεγάλη δυσκολία στην εξεύρεση κατάλληλης θέσης πρυμνοδέτησης ή παραβολής των μέσων αυτών στους προβλήτες των λιμένων, με συνέπεια να παρατηρούνται καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση των ποινικών και διοικητικών διαδικασιών. Με τη συγκεκριμένη διάταξη θα είναι δυνατός, για λόγους προστασίας της δημόσιας τάξης και ασφάλειας ύστερα από αίτημα της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής, ο ελλιμενισμός των προαναφερθέντων σκαφών σε θέση που θα παραχωρείται δωρεάν με μέριμνα του αρμόδιου Οργανισμού Λιμένα ή Λιμενικού Ταμείου, μέχρι να ολοκληρωθούν οι προβλεπόμενες από τις ισχύουσες διατάξεις διαδικασίες.

Με το άρθρο 24, προστίθεται στο ν.2696/1999 «Κύρωση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας» (Α' 57) άρθρο 52 Α', με το οποίο ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τη διαδικασία για τον καθορισμό μέτρων ρύθμισης της κυκλοφορίας εντός των λιμένων και τουριστικών λιμένων της χώρας, δεδομένου ότι προηγουμένως δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη. Για το σκοπό αυτό, προβλέπεται η έκδοση Κοινής Απόφασης των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Προστασίας του Πολίτη για τον προσδιορισμό των μέτρων και της συναφούς διαδικασίας με βάση μελέτες των οικείων Φορέων Διοίκησης και Εκμετάλλευσης λιμένων οι οποίες θα εκπονούνται από τις αρμόδιες τεχνικές υπηρεσίες των φορέων αυτών, ή ελλείψει αυτών, από τις τεχνικές υπηρεσίες των οικείων Δήμων ή Περιφερειών, με μέριμνα των ιδίων των φορέων. Οι ανωτέρω μελέτες θα τυγχάνουν της σύμφωνης γνώμης της Λιμενικής Αρχής και στη συνέχεια θα διαβιβάζονται από τον οικείο Φορέα στην αρμόδια Υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, για προώθηση και έγκριση από την Επιτροπή Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Λιμένων (ΕΣΑΛ).

Ειδικότερα για τους τουριστικούς λιμένες της Επικράτειας, τα ανωτέρω μέτρα θα λαμβάνονται με Κοινές Αποφάσεις των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Πολιτισμού και Τουρισμού και Προστασίας του Πολίτη, εφαρμοζόμενης αναλόγως της παραπάνω διαδικασίας. Οι μελέτες για τους τουριστικούς λιμένες, αφού τύχουν της σύμφωνης γνώμης της Λιμενικής Αρχής, θα διαβιβάζονται από τον οικείο Φορέα στην αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού για προώθηση και έγκριση από την Επιτροπή Τουριστικών Λιμένων.

Αν από τη λήψη των μέτρων της προηγούμενης παραγράφου επηρεάζονται οι υπηρεσίες οδικής μαζικής μεταφοράς, οι μελέτες τυγχάνουν και της σύμφωνης γνώμης του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών (Ο.Α.Σ.Α.), για την περιοχή αρμοδιότητάς του ή των Υπηρεσιών Μεταφορών και Επικοινωνιών των Περιφερειών για τις άλλες περιοχές της χώρας.

Με αποφάσεις αρμόδιων οργάνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και με την αυτή διαδικασία, εντός των λιμένων και τουριστικών λιμένων, μπορούν να καθορίζονται πεζόδρομοι ή περιοχές μόνο για την κυκλοφορία πεζών ή Ατόμων με Αναπηρίες (ΑμεΑ) ή περιοχές ήπιας κυκλοφορίας. Όπου από τις αποφάσεις αυτές

επηρεάζονται οι υπηρεσίες οδικής μαζικής μεταφοράς, θα επενεργεί και η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται, τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει των διατάξεων του άρθρου αυτού να τελούν σε ισχύ από την τοποθέτηση των οικείων πινακίδων σήμανσης, των σηματοδοτών ή των διαγραμμίσεων στο οδόστρωμα, εκτός εάν κατά το χρόνο ισχύος των μέτρων αυτών η κυκλοφορία ρυθμίζεται από τα όργανα της Λιμενικής Αρχής.

Με το άρθρο 25 εκσυγχρονίζεται το πλαίσιο απονομής των ναυτικών μεταλλίων που απονέμονται σε πρόσωπα για τις εξαίρετες πράξεις που παρείχαν στο κοινωνικό σύνολο και την ελληνική ναυτιλία λόγω της διάσωσης ή της συμμετοχής τους στη διάσωση ανθρώπων στη θάλασσα. Παράλληλα, με τη νέα ρύθμιση, το υπόψη καθεστώς απονομής αποδεσμεύεται από τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εμπορικού Ναυτικού που ίσχυε μέχρι σήμερα.

Με τη διάταξη του **άρθρου 26** επιχειρείται η τροποποίηση των διατάξεων των άρθρων 31 του ν. 2800/2000 και 4 του ν. 2840/2000 ώστε να θεσπιστεί ανατρεπτική προθεσμία εντός της οποίας οι ενδιαφερόμενοι για πρόσληψη στην Ελληνική Αστυνομία ή το Πυροσβεστικό Σώμα, κατ' επίκληση δικαιώματος το οποίο απορρέει από συμμετοχή τους σε επιχείρηση των ως άνω Σωμάτων εκθέτοντας αποδεδειγμένα τη ζωή τους σε κίνδυνο, να μπορούν να υποβάλλουν σχετικό αίτημα. Η συγκεκριμένη τροποποίηση υπαγορεύεται από συγκεκριμένους λόγους νομιμότητας και συγκεκριμένα σκοπεί στην αποφυγή του φαινομένου της μεσολάβησης υπερβολικά μεγάλου χρονικού διαστήματος μεταξύ της γένεσης του δικαιώματος για πρόσληψη και της υποβολής του σχετικού αιτήματος για άσκηση του δικαιώματος αυτού, η οποία μέχρι σήμερα ήγειρε εκ των πραγμάτων αμφισβητήσεις αναφορικά με τη νομιμότητα των με τον τρόπο αυτό διενεργούμενων προσλήψεων.

Επιπρόσθετα, με την παρ. 3 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις προαγωγές της Ελληνικής Αστυνομίας. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008 οι ανθυπαστυνόμοι που προέρχονται από αρχιφύλακες με εξετάσεις και δεν εισάγονται στο Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων προάγονται ύστερα από αίτησή τους με τη συμπλήρωση 26 ετών πραγματικής υπηρεσίας από την κατάταξή τους στο βαθμό του υπαστυνόμου Β'. Επειδή για την προαγωγή της ανωτέρω κατηγορίας βαθμοφόρων τίθεται ως μόνο κριτήριο ο χρόνος της μέχρι τότε συνολικής τους υπηρεσίας στο Σώμα και όχι εναλλακτικά και ο χρόνος υπηρεσίας στο βαθμό, στοιχείο που αποτελεί καθοριστικό παράγοντα πιστοποίησης της επαγγελματικής τους επάρκειας για την άσκηση των καθηκόντων του επόμενου βαθμού, είναι αναγκαία η διευθέτηση του ζητήματος κατά τρόπο συμβατό προς το υπηρεσιακό και το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον. Με την παρούσα ρύθμιση επιχειρείται η δικαιότερη αντιμετώπιση των ανθυπαστυνόμων του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, επ' ωφελεία του υπηρεσιακού και κατ' επέκταση του δημοσίου συμφέροντος, καθώς δημιουργούνται οι προϋποθέσεις πληρέστερης αξιοποίησης της πολυετούς εμπειρίας και των γνώσεων που απέκτησαν ως ανθυπαστυνόμοι στον αμέσως ανώτερο iεραρχικό βαθμό και σε καθήκοντα ανάλογα του βαθμού αυτού. Περαιτέρω, παρέχεται σ' αυτούς το κίνητρο της iεραρχικής ανέλιξης για τη βελτίωση της υπηρεσιακής τους απόδοσης και περιορίζεται σημαντικά το φαινόμενο των προσφυγών στα διοικητικά δικαστήρια ανθυπαστυνόμων, λόγω της προαγωγής νεωτέρου ομοιοβάθμου τους στο βαθμό του

Υπαστυνόμου Β' με μοναδικό κριτήριο τη συμπλήρωση 26 ετών πραγματικής υπηρεσίας στο Σώμα. Επίσης, με τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες και το ισχύον νομικό καθεστώς δεν προκύπτει κόστος για τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Ακόμη, με την παράγραφο 4 επιδιώκεται η ένταξη της Σχολής Αστυφυλάκων της Ελληνικής Αστυνομίας στην ανώτερη βαθμίδα, προωθείται σε εναρμόνιση με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 19 του ν. 2913/2001, βάσει της οποίας οι Σχολές των Μονίμων Υπαξιωματικών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, έχουν ‘ήδη υπαχθεί στην δομή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και μάλιστα στην Ανώτερη βαθμίδα Η διάταξη τελεί σε συμφωνία με την διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 16 του Συντάγματος το οποίο προβλέπει ότι η επαγγελματική εκπαίδευση παρέχεται από το Κράτος από σχολές ανώτερης βαθμίδας στις οποίες η φοίτηση διαρκεί μέχρι τρία έτη καθόσον η Σχολή Αστυφυλάκων εντάσσεται στις σχολές που παρέχουν επαγγελματική εκπαίδευση στους σπουδαστές της και η φοίτηση σε αυτή διαρκεί συνολικά πέντε εξάμηνα.

Η προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 27 κρίνεται απαραίτητη ως εξουσιοδοτική για τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, προκειμένου να δρομολογηθεί η σύσταση της Ενιαίας Βάσης Λειτουργικής και Τεχνικής Υποστήριξης Εναερίων Επιχειρησιακών Μέσων Αρχηγείων Ελληνικής Αστυνομίας, Λιμενικού Σώματος- Ελληνικής Ακτοφυλακής και Πυροσβεστικού Σώματος και να καθοριστούν τόσο ουσιαστικά (π.χ. το πλαίσιο αρμοδιοτήτων και λειτουργίας της, κ.λπ.) όσο και πρακτικά ζητήματα, όπως είναι η στέγαση, η τοποθέτηση του εξειδικευμένου προσωπικού, κ.λπ. Λόγω της διάταξης του άρθρου 25, **στο άρθρο 28** προβλέπεται η κατάργηση των διατάξεων του άρθρου 84 του κωδικοποιημένου νόμου 2873/1922 «Περί Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου» (Α' 249), όπως τροποποιήθηκε με το από 7 Οκτωβρίου 1925 Προεδρικό Διάταγμα «Περί τροποποιήσεως διατάξεων περί ναυτικού μεταλλίου» (Α' 299).

Στο πλαίσιο των παραπάνω και κατόπιν αυτών, εισηγούμεθα την αποδοχή και ψήφιση του υποβαλλόμενου σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 16 Φεβρουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

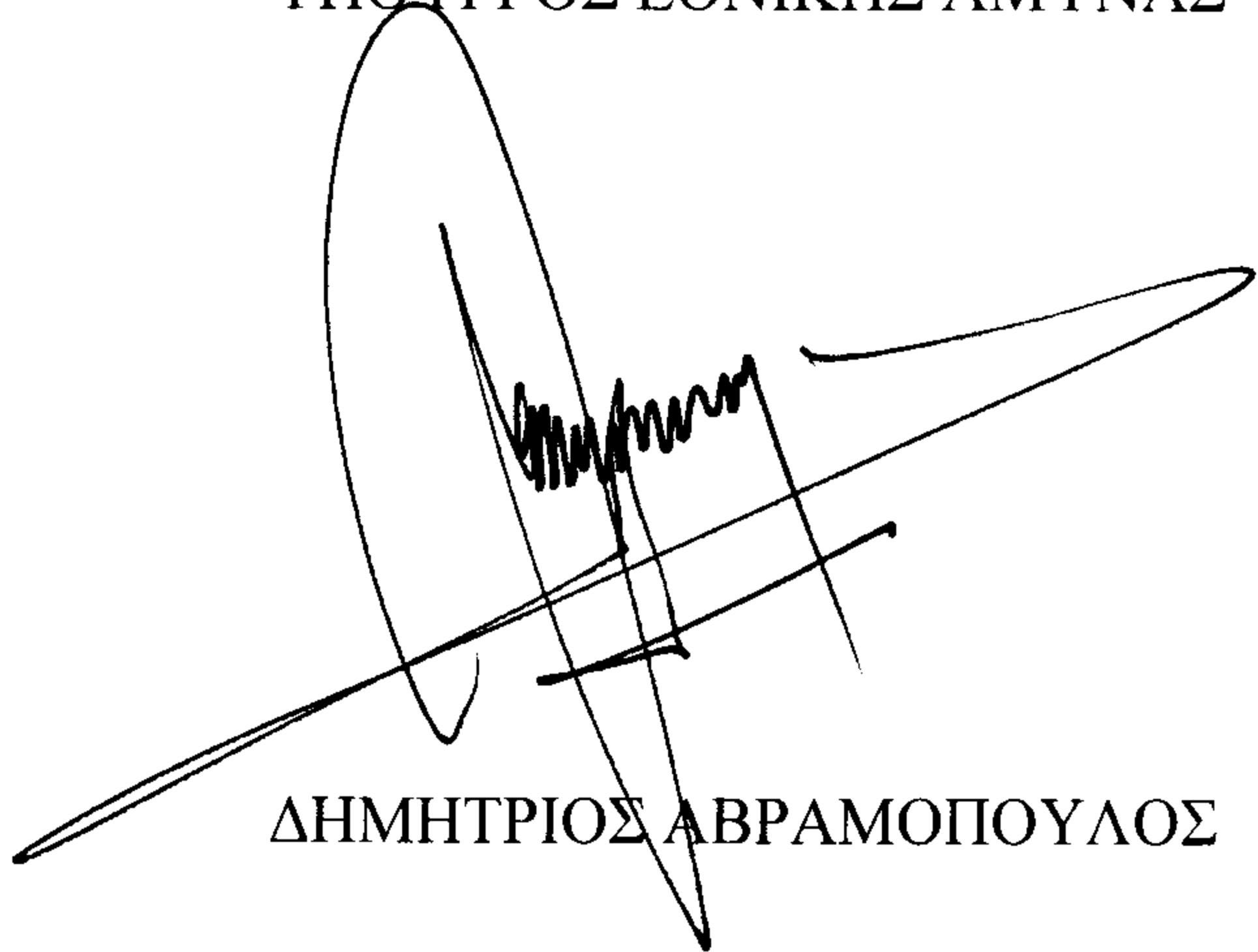
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

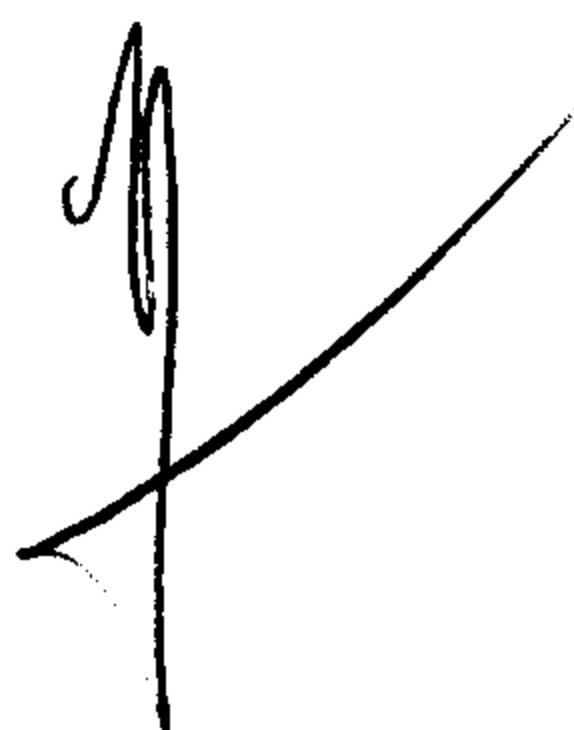
ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

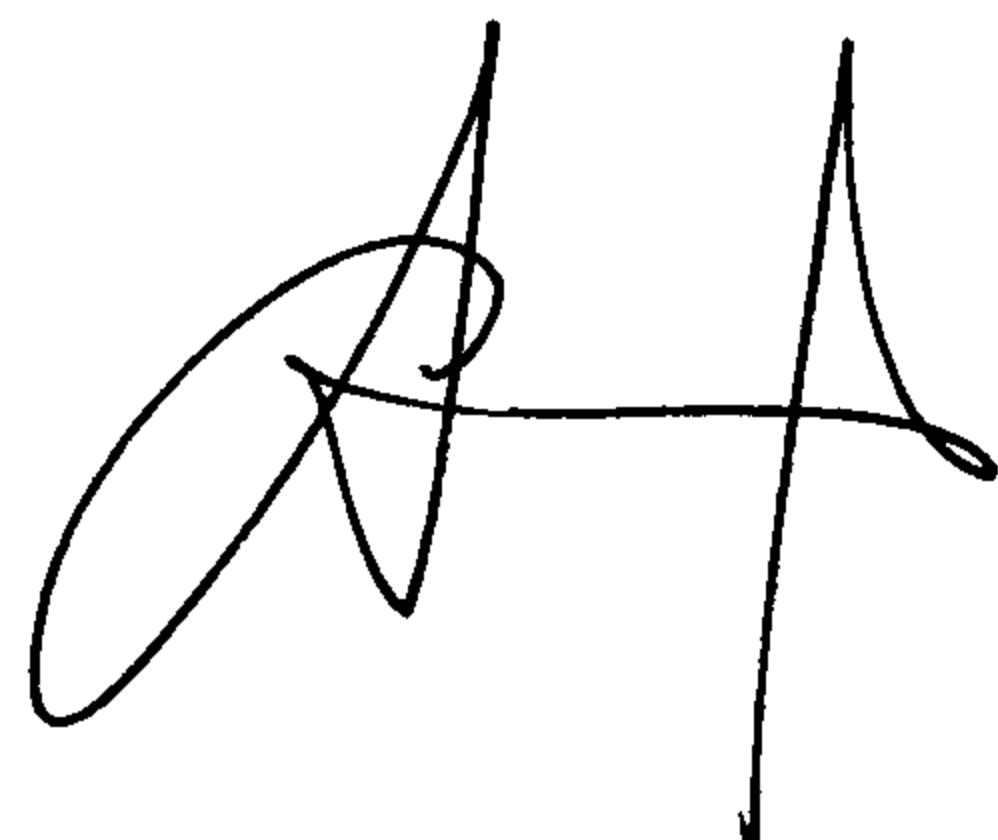
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ
ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

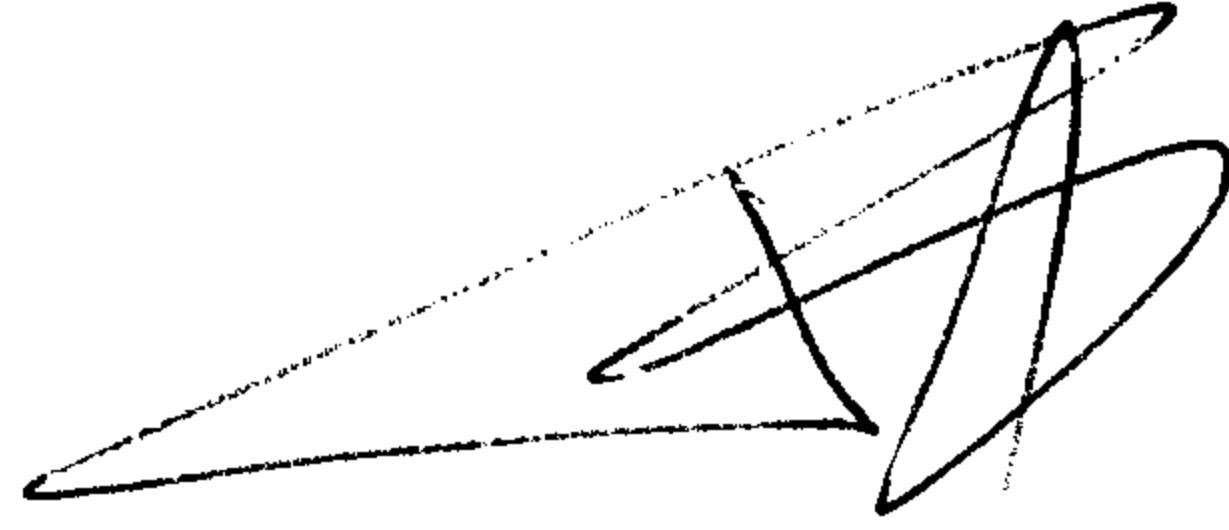
ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

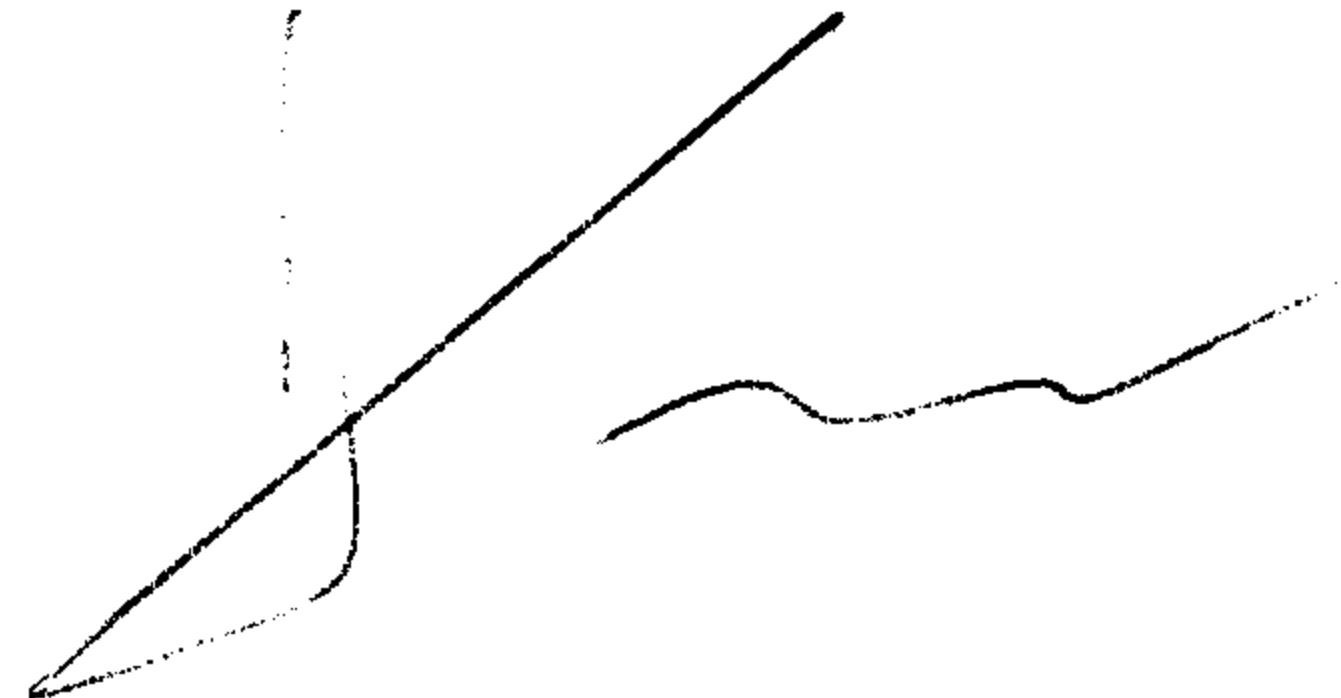
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

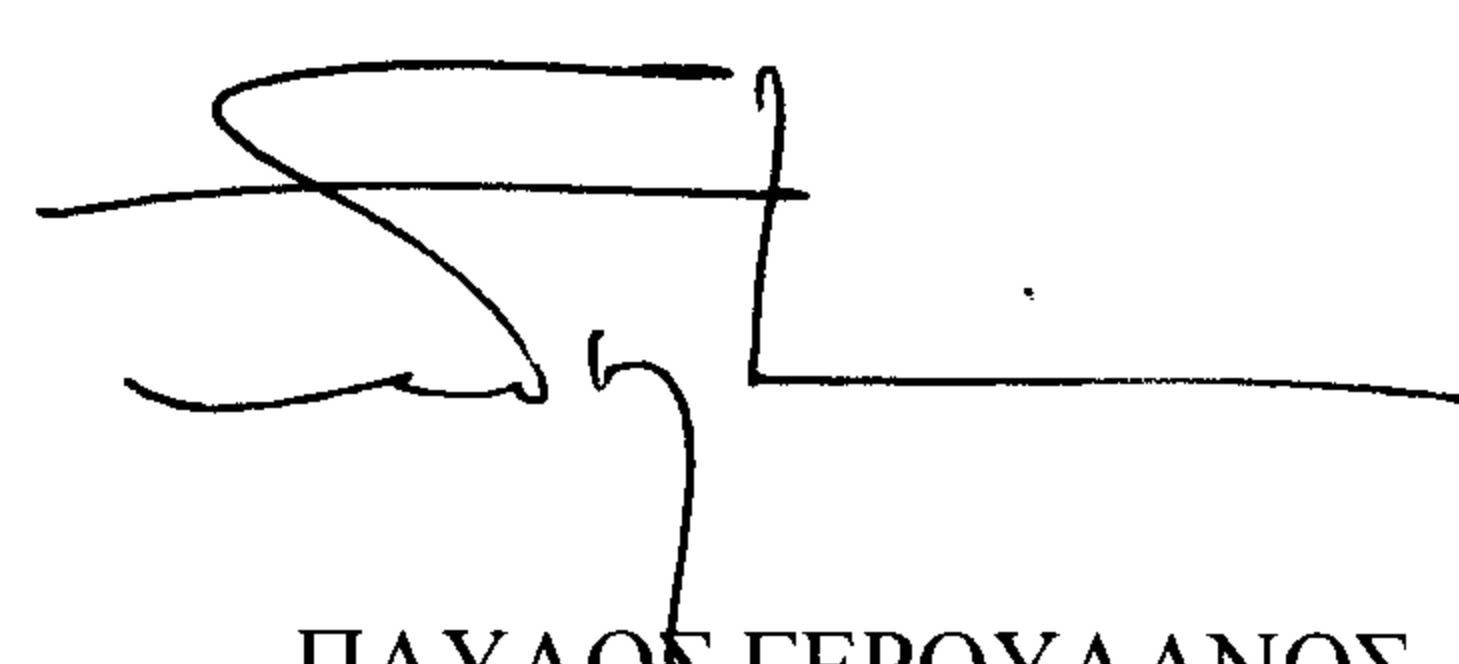
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

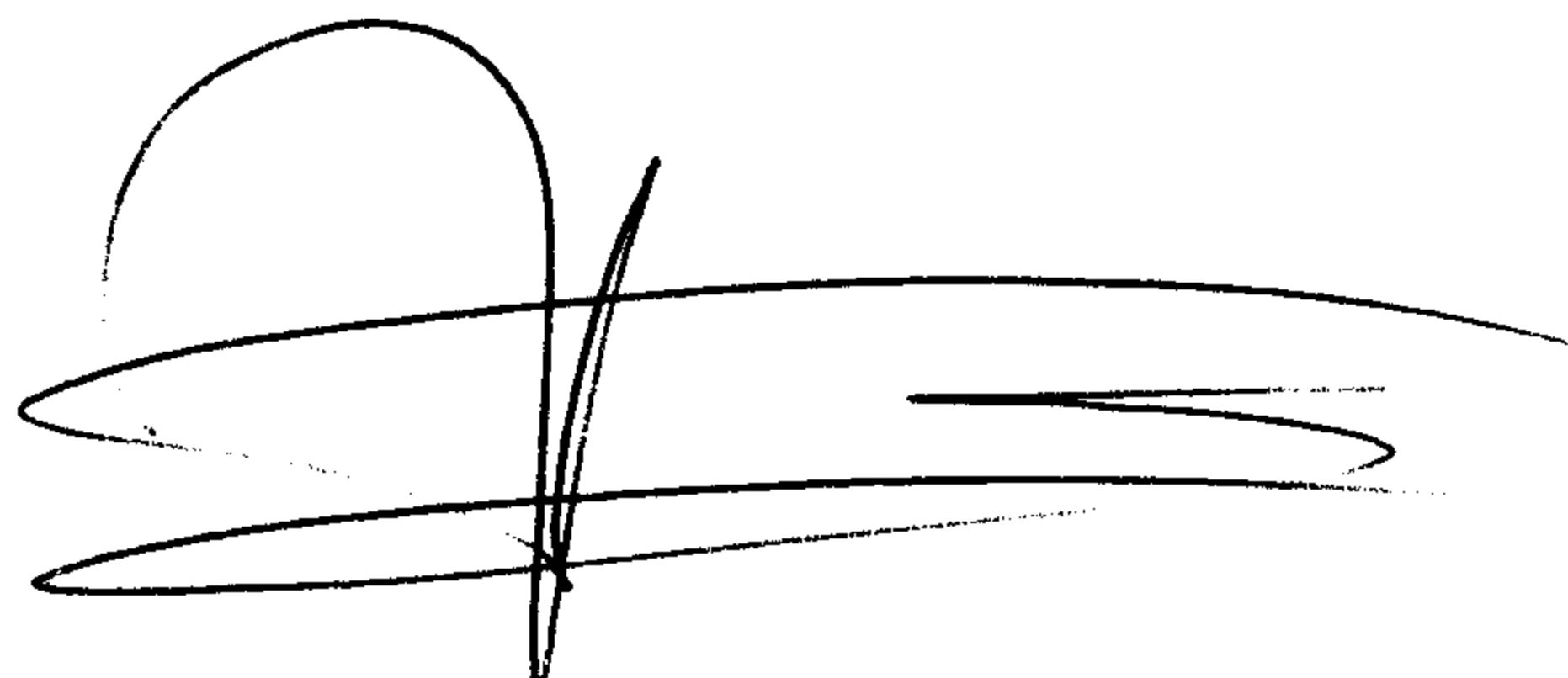
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ